

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6CoE/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8411205780
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8411205780.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Viery Kandrikovej v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Advocate, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému: C. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/X, XXX XX V., o vymoženie 1.108,01 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok č.k. 8Er/891/2011-60 zo dňa 08.08.2016 takto

rozhodol:

I. Potvrďuje sa uznesenie.

II. Účastníkom konania a súdnemu exekútorovi sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol:

„I. Exekúcia vedená súdnym exekútorom R.. K. W. pod sp. zn.: EX XXXX/XXXX (pôvodne R.. C. V., T.. pod sp. zn.: EX XXXXX/XX) sa z a s t a v u j e.

II. Oprávnený je p o v i n n ý nahradiť exekútorovi trovy exekúcie v celkovej výške 56,63 eur, a to v lehote troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia.

III. Povinnému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 243f ods. 1 a 3, § 243f ods. 5 a 6, § 39 ods. 4, § Exekučného poriadku.

3. V odôvodnení uviedol, že 21.3.2016 súdny exekútor postúpil súdu podanie oprávneného, ktoré bolo doručené exekútorскому úradu 3.3.2016 označené ako "Doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v súlade s ust. § 243f ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti". V priebehu exekúcie nebolo preukázané, že by pri uzatváraní zmluvy povinný konal v rámci predmetu svojej obchodnej resp. podnikateľskej činnosti. Napriek tomu, že zmluva o úvere obsahuje označenie povinného aj ako podnikateľa s vyznačením, že ide o úver na výkon podnikania, exekučný súd túto skutočnosť nepovažoval za relevantnú pre určenie, že sa nejedná o spotrebiteľskú úver, nakoľko primárne je povinný označený ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetná exekúcia prebieha na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, je v prejednávanej veci potrebné aplikovať ustanovenie § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v spojení s ustanovením § 243f ods. 1 Exekučného poriadku. Oprávnený si svoju povinnosť splnil podaním z 3.3.2016, čo jednoznačne nemožno považovať za riadne a včas.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 200 ods. 5, § 203 ods. 1, § 200 ods. 1, § 196 Exekučného poriadku, § 14 ods. 1, § 22 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z.z..

5. V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu odvolanie oprávnený. Namietal, že povinný nemá postavenie spotrebiteľa. Úver mu bol oprávneným poskytnutý na účel výkonu podnikania. Zmluva o úvere nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere. V čase uzatvorenia zmluvy o úvere nebolo zakázané zabezpečiť dlh zo zmluvy zmenkou. V zmenkovom konaní až do 22.12.2015 nebol súd oprávnený ex offo prihliadať na okolnosti, ktoré sa zakladali na in personam vzťahoch medzi zmenkovým veriteľom a zmenečníkom. Ak by aj súd zistil neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, do 22.12.2015 súd na túto skutočnosť nemohol prihliadať ex offo, na túto okolnosť musel upozorniť zmenkový dlžník námietkou. Z uvedených dôvodov oprávnený navrhol uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Povinný vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na rozhodovacia činnosť súdov SR vo veci rozhodcovských rozsudkov, zmienek vystavených spotrebiteľom, možnosti súdov ex offo prieskumu zmluvných dojednaní v spotrebiteľských veciach. Navrhol odvolaním napadnuté uznesenie potvrdiť.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016, v znení neskorších predpisov (ďalej len CSP) v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie, osobou oprávnenou (§ 362 ods. 1, § 359 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

8. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

9. Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

10. Podľa § 243f ods. 3 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

11. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

12. Podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihladené na

1. neprijateľné zmluvné podmienky,
2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

13. Je zrejmé, že v predmetnej veci bol exekučným titulom - rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. sp. zn. SR XXXXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX priznaný oprávnenému nárok voči povinnému na základe zmenky (ako to vyplýva z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku). Tiež je zrejmé, že povinný je fyzickou osobou, nie právnickou osobou. Bolo preto povinnosťou oprávneného doplniť návrh na vykonanie exekúcie v súlade s ust. § 243f ods. 3 Exekučného poriadku.

14. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne ustálil, že oprávnený si nesplnil zákonnú povinnosť v zmysle § 243f ods. 1 v spojení s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v zákonnej 30 dňovej lehote. 30 dňová lehota na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného

poriadku oprávnenému uplynula dňa 22.01.2016, pričom doplnenie návrhu oprávneného bolo doručené súdnemu exekútorovi až dňa 03.03.2016, t.j. oneskorene.

15. Odvolací súd na dôvažok uvádza, že v rozpore s ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku oprávnený navyše v doplnení návrhu neuviedol rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Vzhľadom na skutočnosť, že oprávnený doplnil návrh oneskorene, pričom doplnenie návrhu nemožno považovať za úplné, bolo nutné s poukazom na ust. § 243f ods. 3 Exekučného poriadku exekúciu zastaviť.

16. Na dôvažok odvolací súd uvádza, že sú splnené tiež podmienky na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku.

17. Odvolací súd má za to, že zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami sporu dňa 08.02.2010 je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.), nakoľko oprávnený vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a povinný je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. V zmluve je povinný označený IČOm ako aj rodným číslom a ako účel poskytnutia prostriedkov je uvedený výkon podnikania. V prípade pochybností, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, má dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ (veriteľ). Existujúce pochybnosti je potrebné odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne - spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Bezpečným preukázaním nemôže byť len označenie dlžníka jeho identifikačným číslom, pričom absentuje odpoveď na otázku, aký konkrétny súvis s (údajnou) podnikateľskou činnosťou dlžníka vôbec uzavretie príslušnej zmluvy má. Všeobecne známou skutočnosťou sú nekalé praktiky oprávneného aplikované pri vyplňovaní základných údajov dlžníka, vrátane účelu poskytnutia finančných prostriedkov. S poukazom na interpretačné ustanovenie § 54 Občianskeho zákonníka je namieste pri pochybnostiach o obsahu zmluvy výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, je na oprávnenom (ako veriteľovi). Oprávnený v konaní nepreukázal, že úver poskytol povinnému na účel výkonu podnikania. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na uznesenie Okresného súdu Prešov č. k. 17C/45/2011-35 zo dňa 11.3.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove 6Co/84/2011 zo dňa 26.05.2011, ktorým nariadil predbežné opatrenie, ktorým oprávnenému uložil povinnosť zdržať sa takého konania, ktorým presvedča, navádza alebo inak pôsobí na spotrebiteľov, s cieľom dosiahnuť, aby sa ako účel úveru vyznačil účel na zamestnanie, povolanie alebo podnikanie. V predmetnom rozhodnutí v odôvodnení súd okrem iného konštatoval: „Aj odvolací súd sa stotožňuje so závermi prvostupňového súdu, že je osvedčená potreba prerušiť aktivity - konanie žalobcu smerujúce k cieľu, aby sa vyznačoval ako účel úveru, účel, ktorý nie je pravdivý a je to dôvod na ochranu záujmov spotrebiteľov. Takéto konanie, ak je realizované, je v rozpore so smernicou č. 2005/2009 ES z 11. 5. 2005 o nekalých obchodných praktikách voči spotrebiteľovi na vnútornom trhu, pretože takéto konanie možno zaradiť pod nekalú praktiku a zároveň môže napĺňať atribúty agresívnej obchodnej praktiky, čo znamená, že ak sa podstatne zhoršuje sloboda výberu alebo správanie priemerného spotrebiteľa, každá nekalá praktika sa považuje za neprijateľnú voči spotrebiteľovi. Odvolací súd poukazuje aj na ust. § 8, 7 a 9 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktorý upravuje explicitne zdržovaciú žalobu a kritériá, za akých sa praktika dodávateľa považuje za nekalú obchodnú praktiku. Bude však úlohou súdu až vo veci samej na základe dokazovania ustáliť, či uvedená praktika žalovaného napĺňa jednak prvok nedostatku odbornej starostlivosti a súčasne, či bola spôsobilá vyvolať ekonomické rozhodnutie spotrebiteľa.

Z čestných vyhlásení U. T., R. T., L. H., U. Q., U. H. a X. U. bolo dostatočne osvedčené, že obchodní zástupcovia v rozpore s vôľou spotrebiteľov označili účel úveru na „povolanie“, „zamestnanie“, či „podnikanie“, a to dokonca aj pri výhradách spotrebiteľov.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uzavrel, že zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a povinnému je dôvodné priznať postavenie spotrebiteľa.

19. Zmluva o úvere uzatvorená medzi oprávneným a povinným obsahuje neprijateľnú podmienku - poplatok, ktorý je z 2/3 tvorený nákladmi na vypracovanie, uzatvorenie zmluvy spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. K tomuto rozhodcovský súd pri rozhodovaní o nároku oprávneného

neprihliadol, zmluvu o úvere z hľadiska existencie neprijateľných zmluvných podmienok ani neskúmal, keď uzavrel, že hlavný kauzálny vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským. Oprávnenému by mali byť známe dôvody konštatovania neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky odvolacím súdom, a to z početných jeho rozhodnutí vo veciach oprávneného (porovn. napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 6Co/36/2017, 6Co/134/2016, 20Co/16/2017, 20Co/44/2016).

20. Správne mu výroku o zastavení exekúcie zodpovedá aj správny výrok o trovách exekúcie.

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Oprávnený v odvolacom konaní úspešný nebol, nárok na náhradu trov odvolacieho konania mu nevznikol a súdnemu exekútorovi žiadne trovy odvolacieho konania z obsahu spisu nevyplyvajú. Trovy odvolacieho konania z obsahu spisu nevyplyvajú ani povinnému.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).